

No quare aliquid qd dicitur de vno
patet in p[ar]te d[omi]n[ic]e bonitate

XXIX

et igni vrenti supponit. vnde sepe p[ro]vna
parte sananda fit minorio et arsura in alia
ergo si ita est in corpe materiali. quid esse
debet in corpe sp[irit]uali. **N**ota er
go ad vnitatem habendam inducit natura
mouet scriptura. et efficit gra. **P**rimu[m] e
inductiuu[m]. scdm est p[ro]motiuu[m]. sed terciu[m] e
p[ro]sumatiu[m]. **N**o em natura docet. scrip
tura promouet. sed gratia complet. **D**i
co ergo q[ui] ad vnitatem omnis natura indu
cit. Nam vt docet **Ph**il[osophus]. Bonum cum
cta exoptant. sed idem sunt bonu[m] et vnum
vnde qd appetit bonum et appetit vnum
esse. vnde **Boecius** offendit. q[ui] quanto
aliquid plus habet d[omi]n[ic]e vnitatem tato pl[us] ha
bet de bonitate. et dicit. q[ui] omne qd est ta
diu subsistit. et est q[ui] diu vnu[m] est. et tuc in
terire necesse sit cum vnu[m] esse defierit na
si vnu[m] remoueris nullu[m] vtiq[ue] corpe erit.
q[ui] si pres corp[or]is que in corpe vniuntur
diuiseris. ip[s]m corpus penit[er]it. **I**te
cu[m] animal ex anima et corpe vnitum sit. si
hanc vnitatem remoueris nullu[m] animal re
manebit. **I**tem in anima sua p[ro]p[ri]a sunt
vnta que sunt materia et forma. que si
diuiserent aia in nibiliu[m] verteret. **N**ani
festu[m] igit[ur] est q[ui] omne qd est per vnitatem
esse habet. et quantu[m] habet d[omi]n[ic]e vnitatem. t[ame]n
habet de esse. et necesse est interire si defie
rit vnu[m] esse. sed omnia p[ro] natura appetunt
esse et c[on]seruationem appetit sui esse. et re
fugiunt interitu[m] toto posse. ergo si non pos
sunt esse nisi vnitatem omnia appetit esse
vnu[m]. **S**i ergo tanta e vntas et tant[us] amor
vntatis in singulis creaturis quare i bo
minibus tanta crudelitas existit qui cum
maxime deberet simul esse vnti. vtpote
q[ui] ab vno deo facti. ab vno patre gene
rati et ad vna[m] gloria[m] ordinati maxime t[ame]n
sunt diuisi. **R**espice volatilia celi. respice
bestias agri. attende pisces in mari nec
tantu[m] diuisione[m] in eis inuenies sicut in bo
minibus esse patet. **Q**ue em animalia cru
delissima gerunt tam seua bella vt ratio
nalia. **N**on sic fratres docet nos natura.

sed sicut **A**p[osto]lus dicit **Ro.** xij. Sicut inquit
vnu[m] corpus est et multa membra habet
sic vnu[m] corpus sumus in xpo. singuli aut[em]
alter alterius membra. vñ d[omi]n[ic]e. i. **Co.** xij.
Patit vnum membru[m] copaciunt omnia
alia membra. p[ro]pter qd illud nouissimum
eccie membru[m] dicebat. **Q**uis infirmat et
ego no[n] infirmor. quis sc[ilicet] et ego no[n] vroz
Docet ergo gaudendu[m] esse cu[m] gaudenti
bus. et flendu[m] cu[m] flentibus. **A**lter inquit al
terius onera portate et sic adim. le. xpi
Secundo ad vnitatem nos inui
tat omis scriptura. na[m] **A**ug[ustinus] dicit. q[ui] scri
ptura nihil aliud p[re]cipit q[ui] caritate. s[ed] ip[s]a
caritas nihil aliud e q[ui] vinculu[m]. **I**nveni
es ergo q[ui] dum sola caritate p[re]cipit. solaz
nobis vnitatem imponit. vnde hanc vnta
tem nobis optabat d[omi]n[us] **Job.** xvij. cum
orabat. **P**ater inquit sacre serua eos vt
sint vnu[m] sicut et nos vnu[m] sumus. sed ecce
res in contrariu[m] versa est. q[ui] non solu[m] di
uisus est homo c[on]tra p[ro]ximu[m] sed etia[m] con
tra seip[s]m. vbi hodie vntas cordis. vbi
vntas volu[n]tatis. vbi vntas oris. et vbi
vntas operis. vñ dicebat **Job.** xvij. **C**o
gitat[ur] onera mee dissipate sunt tor. cor. m.
tonquentes die. q[ui] scissio et diuisio cordis
esse nequit sine vehem[en]tia doloris. vñ
d[omi]n[ic]e. **Ps.** x. **D**iuisum est cor eoz et interi
bunt. quod em valet quis viuere si diuisio
sit in corde. vnde diuisio cordis esse neq[ue]t
sine vehem[en]tia doloris. **T**ante em volu
ntatis tateq[ue] vntatis e cor vt si acu p[un]ga
tur ita vt modica diuisio subleq[ue]t p[er]tinuo
mouit. et sic e[st] impossibile vt sp[irit]ualiter viuat
homo si sit diuisus a deo a p[ro]ximo aut
a seip[s]o. **U**nde tanta hodie in mundo cor
ruptio. vnde tanta destructio. vnde tan
ta bellorum concertat[ur]. nisi quia p[ro] pecca
tu[m] diuisi sum[us] a deo. **Ma.** lix. **I**niquitates
nostre diuiserunt inter nos et deu[m] nostru[m]. et
peccata nostra prohibuerunt bonum a no
bis. **Q**uam[er]o ergo d[omi]n[us] deo n[ost]ro vt nihil
velit loq[ui]mur nihil opemur. nisi qd
eu[m] velle cognoscimus. na[m] qui sic adberet